
Šachista Navara tvrdí, že na logiku nemá talent

Šachista Navara tvrdí, že na logiku nemá talent

Babička mu kdysi podstrčila knihu o královské hře, která ho zaujala. A dopracoval se k tomu, že se neleká slavných jmen. Na prestižním lednovém turnaji ve Wijk aan Zee bral David Navara body i šachovým velikánům.

„Nejsilnější turnaj, jaký jsem kdy hrál. Třeba už si to ani nezopakují,“ říká rozvážně. S černými figurami uhrál remízy s šachisty, kteří vládou žebříčku – Topalovem, Anandem a mistrem světa Kramnikem. Bývalého šampióna Ponomarjova dokonce porazil. „Ale ne vše se podařilo,“ připomíná. Skončil sedmý, v půli pořadí, vybojoval 50 procent možných bodů. V posledním žebříčku figuruje na 15. místě. Je mu jednadvacet, ze špičky patří k nejmladším. Ale neplánuje, kam až by rád vystoupal. „Nejsem ambiciózní, budu rád, když se udržím na dvacátém třicátém místě,“ říká plachý mladík s vizáží studenta, deroucího se nenápadně mezi nejlepší.

A ti si nic nedarují. Jako třeba loni v posledním souboji o titul. Rus Kramnik, později mistr světa, nenastoupil k jedné z partií na protest proti obvinění, že švindluje: prý odchází během partií velmi často na záchod a vzniká podezření, že tam dostává rady, jak postupovat v souboji s Bulharem Topalovem dál.

„Nemluvil jsem o tom s nimi, řadu těch nejlepších jsem viděl vůbec poprvé. Vše se mi to ale zdá nepodložené. Doba je taková, že kdyby se dnes objevil Fischer a vyhrál šest partií, bude určitě obviňován, že mu pomáhá počítač,“ připomíná tvrdou realitu a také jméno geniálního Američana z šachové minulosti. Sám není z vyložené šachové rodiny. „Rodiče znají pravidla, dědeček hrával, ale rozhodla babička ještě před tím, než jsem začal chodit do školy. Půjčila mi šachovou knihu, přečetl jsem ji a zaujalo mě to,“ vzpomíná.

Teď je studentem třetího ročníku logiky na filozofické fakultě. Zdánlivě spojil sport se školou. „Studium logiky má aspekty matematické i filozofické, má to k šachům blíž než třeba biologie nebo právo, ale to spojení bych nepřeceňoval.“ Jako by se mu nedařilo kombinovat šachy a školu. „Zanedbávám buď jedno, nebo druhé,“ přiznává. Šachy bere jako zajímavý zdroj obživy. Kromě turnajů hraje ligové soutěže, ale o tom, že by přerušil působení na škole, neuvažuje. „Je dobré něco studovat. Nemám ale talent na logiku. Aspoň ne tolik jako na šachy. Nejsem ani výborný student, někdy ani ne dobrý. Relaxovat moc neumím, po volnu většinou prohrávám.“

Kolik času věnuje hře? „Když se učím do školy, tak třeba hodinu nebo i méně. Na turnaji se čtyři hodiny na partii připravuju, čtyři hodiny hraju a hodinu analyzuju. Je to různé.“

I do jeho přípravy vstupuje stále více technika. „Ale potlačuje vlastní myšlení, šachy tak jsou více vědecké, ale méně tvůrčí,“ soudí a nehodlá v dohledné době hrát proti počítači. „Nechce se mi, i když to je výdělečná činnost. Více se naučíte, když si sednete proti silnému šachistovi,“ je přesvědčen.

Svůj velký vzor nemá. „Spíše více malých, hodně mě ovlivnili trenéři Jansa a Příbyl,“ podotýká. Tvrdí, že není typem, který by šachy nosil v hlavě neustále. „V poslední době ale více než dost. Jsem roztěkaný,“ přiznává, že potřebuje odpočívat. Po turnaji ve Wijku nehraje domácí mistrovství, začínající dnes v Masarykově koleji v Praze. „Nebylo by to asi ono,“ dodává.